

ЗАКЛАД ДОШКІЛЬНОЇ ОСВІТИ (ЯСЛА-САДОК) №1 «ДЗВІНОЧОК»

САРНЕНСЬКОЇ МІСЬКОЇ РАДИ

Консультація для батьків

«Оживаюча лялька- чи можливо це?».

*Підготувала
Керівник музичний
Наталія Пупко*

Яка дитина не мріяла хоча б один раз, щоб його улюблені іграшки, що стали кращими друзями, ожили й заговорили? Щоб вони змогли розімкнути темницю своєї статичності, розповісти про себе, стати дійсними партнерами по іграх? І навіть ляльки-роботи не здатні цю мрію здійснити, адже їхні рухи механічні й, мабуть, ще більш далекі від бажаного "оживлення", якого сподівається дитина. Але, виявляється, чудо "живої" іграшки все-таки можливо!

Мова в цій консультації піде про дивне створіння рук людських - ляльку-рукавичку. Про ганчіркову м'яку ляльку, яку можна "оживити" за допомогою руки й силою своїх емоційних переживань. Чи доводилося Вам коли-небудь знайомити малюка з такою іграшкою? Якщо так, то згадаєте його першу реакцію. Крихітка вже звикла до оточуючих його звичайних ляльок, що завмерли в одній позі й виражають лише одну емоцію, а то й зовсім байдужість. І тут раптом він бачить ляльку, що тягнеться до нього руками, киває головою, невимушено розкланюється й здоровається з ним начебто сама собою... Здивування, цікавість, бажання поторкати й розгадати таємницю "живої" іграшки - все виражається на обличчі крохи. За першими незабутніми враженнями треба освоювати можливості ляльки, які виявляються практично безмежними.

У чому ж переваги такої іграшки?

По-перше, одягаючи ляльку на руку, дитина "зливається" з нею, ототожнюється з персонажем, який буде грати. З її допомогою вона може не просто відпрацьовувати моделі поведінки, як вона це робила зі звичайною лялькою. З нею вона здатна емоційно виразити все те, що її тривожить і хвилює, говорячи не від себе особисто, а від імені казкового персонажа, що живе в уявному світі. До речі кажучи, саме тому ляльки-рукавички використовуються дитячими психологами в психокорекційній роботі. На занятті психолог пропонує дитині розіграти спеціально для нього придуманий сценарій. У процесі гри, у тому чи іншому виді вона відтворить ситуацію, яка травмує його в даний момент, маля за допомогою ляльки-рукавички виражає свої переживання й агресію. Таким чином, діти позбуваються своїх страхів, які мучили, і негативних емоцій.

По-друге, лялька-рукавичка, сама по собі несе деякий емоційний образ. Як правило, лялька - весела або сумна - зображує позитивного або негативного героя якої-небудь казки, мульт - або телефільму. Граючи з лялькою, дитина психологічно переживає роль. І виходить, вона здобуває настільки необхідний їй емоційний досвід проходження поляризованих станів. Кілька різнохарактерних

ляльок-рукавичок допоможуть маляті відповістити на запитання, як це - бути злим або добрим, брехливим або правдивим, розумним або дурним, довірливим або підозрілим, сміливим або боягузливим, відкритим або замкнутим, дратівливим або спокійним... І нарешті, головне, як це - бути дорослим? У грі вона більше не маля, вона - дорослий: вирішує дорослі проблеми, сама справляється з життєвими ситуаціями, самостійно робить вибір.

У театральній постановці може брати участь вся родина, а щоб дитині було цікавіше, запросіть для гри його однолітків. Нехай кожний з малят вибере героя, що йому симпатичний. Навчіть дітей називати вголос свою роль і пояснювати в грі свої дії, озвучувати персонаж. "Я - жабка-скрекотушка", "Я - лисичка-сестричка", "Я - вовчок-сірий бочок" – кожний з героїв говорить із особливою інтонацією, виражає тільки йому властивий характер. І пам'ятайте, театр – це чарівне дійство, для якого потрібно забезпечити відповідну "магічну" обстановку: півморок, лаштунки, за допомогою свіч або різнобарвного підсвічування можна створити таємничу гру світла й тіні.